

[Hans Pinstrup.]

mulige, til det yderste Lavmaal. Dette gælder ogsaa Sterlingkursen paa 22¹/₂, som det ærede Medlem ogsaa omtalte og nævnte, at Regeringen var gaaet med til, men som man har presset ned til 22,40, saare typisk for Regeringspartiernes Forstaaelse af og Kærlighed til Landbrugshjemmene og for hele Indstillingen over for Landbrugets Forhold. Store Millionbeløb er som Følge heraf i de forløbne Aar undraget Landbruget og andre Eksporterhverv til Fordel for dem, der igennem disse Aar har levet under et Pristal cirka dobbelt saa højt som Landbrugets. Det er den Slags Handlinger, der stiller Regeringen og dens Ord i den rette Belysning.

Det ærede Medlems sædvanlige Valutasnak i Forbindelse med dette Spørgsmaal giver jeg ikke meget for. Er der nogen, der undergraver vor Valuta, da er det Regeringspartierne gennem den Politik, de fører. Der gives ikke sikrere Vej her til end den Forarmelse og Undergravning af vort Lands Eksporterhverv, som Regeringspartierne fører an i. Maaned efter Maaned øger man Eksporterhvervets Produktionsomkostninger; Driftsmidler, Lønninger og Skatter stiger og stiger som Følge af den førte Politik og Valutacentralens Administration, medens man modsætter sig ethvert Forslag af Betydning, der kunde øge Indtjeningsmulighederne, bringe Balance i Produktionsøkonomien og gøre Eksportens Opretholdelse mulig. Resultatet heraf bliver uvægerlig Eksporterhvervenes Forarmelse, aftagende Produktion, aftagende Eksport, færre Penge til Landet, mindre Købeevne, større Arbejdsløshed og gennem alt dette: Valutaens Undergravning. Derfor er det ærede Medlems sædvanlige Valutasnak tom Tale.

Grundlaget for et fast og ordnet Pengevæsen skabes kun gennem en økonomisk Politik, der genskaber Ligevægten i vort økonomiske Liv, og som tilvejebringer et Produktionsgrundlag, der muliggør Rentabilitet og Beskæftigelsesevne i vore Eksporterhverv. Fattig paa Raastoffer, som vort Land er, vil det blive en overmaade fattig Tid, om vi skulde komme til gensidig af udbytte hinanden her i Landet. I Tide bør man betænke, at Landbrugseksporten er Hovedhjørnestenen i dette Lands Økonomi. Sterlingen, der kommer hjem for denne Eksport, er af afgørende Værdi for Nationen som Helhed og Betingelsen ogsaa for Indførselen her i Landet af Raastoffer for Industrien. Fra alle Egne af

Landet lyder Raabet om at faa Del i Valutaen: den er afgørende for mangfoldige Virksomheders Fortsættelse og for Beskæftigelsesmulighederne ved disse, afgørende for mangfoldige Erhvervsdrivendes Eksistens. Aldrig har Valutaen haft den Værdi og Betydning som nu, og derfor er en fortsat Undergravning af Landbrugserhvervets Økonomi og dets Eksportmuligheder en samfundsskadelig Politik.

Statistikkens klare Tal om Landdistrikternes kolossale Formuetilbagegang paa opimod 1 Milliard Kroner viser, at det ikke er løs Tale, medens Formuestigningen i Hovedstaden er Udtryk for den ensidige Politik, der i disse Aar er ført. Denne Udvikling kan ingen forlange, at Landbrugserhvervet, ja, Landdistrikternes samlede Erhvervsliv, fortsat skal finde sig i.

Med fuld Ret krævede Mejeriorganisationerne i deres Henvendelse til Rigsdagen forleden en Udligning af Landbrugets Udgifts- og Indtægtsforhold ad valutarisk Vej eller paa anden Maade, baandlagt som dette Misforhold er af Lovgivningsmagten. Samme Krav er gentagende rejst af Slagteriernes Fællesorganisationer, og jeg vil gerne spørge det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen: Naar nu Forholdet valutamæssigt er som anført, at man fra alle Egne af Landet raaber paa Valuta, og Valutaen for dem, der faar den tildelt, Industrien f. Eks. til Indkøb af Raavarer, Jern, Olie, Kul o. s. v., giver Mulighed for Udbetaling af Lønninger og Udbytter, der ligger hundrede Procent over Landbrugets — med hvilken Ret forlanger man da af de danske Landbrugshjem og andre Eksporterhverv, at de skal aflevere den Valuta, der fra et rent Rets-synspunkt er deres Ejendom, er Betalingen for leverede Varer, Smør og Flæsk, og som er Betingelsen for deres økonomiske Eksistens og for Bevarelsen af Hjem og Boplads? Med hvilken Ret forlanger man, at de skal aflevere denne deres retmæssige Ejendom til en Kurs, der ikke engang sætter dem i Stand til at svare enhver sit eller betale deres Arbejdskraft i Lighed med de Befolkningslag, der faar Valutaen overladt? Det er et urimeligt Forhold, at Arbejdet i Landets største Erhverv er daarligst betalt.

Det ærede Medlem skulde tænke lidt over, hvorledes der f. Eks. arbejdes og kæmpes i vore hundrede Tusind Husmandshjem af Mand, Hustru og Børn for at bevare Hjem og Boplads, og saa sammenligne et saadant Hjemts Kaar og Arbejdsudbytte med den Industris, de Befolkningslags Kaar, der faar Resultatet af disse Hjems haarde Arbejde og Slid, Sterling for leveret Smør og Flæsk,